

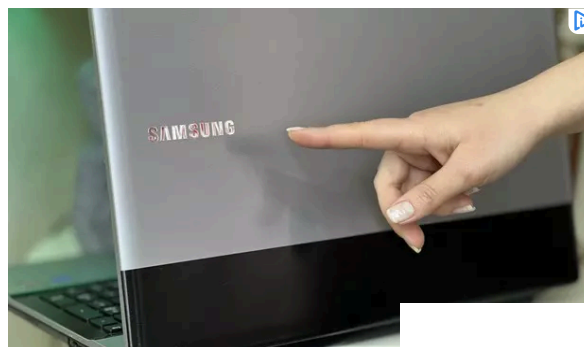
صفحه نخست (/) « جنگ بر سر مالکیت معنا چیست؟ س.روزبه

باید هر واژه را پس گرفت. باید اجازه نداد حکومت «ایران» را به نام خود سند بزند. باید هر بار که حکومت واژه‌ای را می‌دزد، معنای واقعی آن را روشن کرد. باید فرهنگ واژگان اپوزیسیون دقیق، پایدار و تکرارشونده باشد. نباید هر روز واژه ساخت و فردا رهایش کرد. نباید به زبان حکومت واکنشی و پراکنده پاسخ داد؛ باید زبان مستقل ساخت. این، شاید در نگاه نخست یک بحث ادبی یا زبانی به نظر برسد، اما در واقع بخشی از جنگ سیاسی و روانی جمهوری اسلامی با جامعه ایران است؛ جنگی برای تصرف واژه‌ها، تغییر معناها و ربودن زبان مردم.

پرسش اصلی این است: چرا جمهوری اسلامی فقط خیابان را سرکوب نمی‌کند، بلکه واژه‌ها را هم اشغال می‌کند؟

چرا هر واژه‌ای که در زبان مردم و اپوزیسیون معنا پیدا می‌کند، حکومت می‌کوشد آن را بدزد، تهی کند و دوباره علیه خود مردم به کار گیرد؟ چرا حکومتی که از نظر فرهنگی و ادبی فقیر است، این اندازه به مصادره واژه‌ها نیاز دارد؟ و مهم‌تر از همه، اگر واژه‌ها دزدیده شوند، چه بر سر حقیقت، حافظه جمعی و مبارزه سیاسی می‌آید؟

Every Laptop Can Be Hacked Most Users Didn't Know

Securitytipsonline.com

جمهوری اسلامی از آغاز، فقط با زندان، اعدام، باتوم، گلوله و سانسور حکومت نکرده است. بخشی از قدرت این نظام، در تصرف زبان بوده است. حکومت می‌داند که هر جامعه‌ای با واژه‌ها فکر می‌کند، با واژه‌ها اعتراض می‌کند، با واژه‌ها خاطره می‌سازد و با واژه‌ها مرز اخلاقی میان حق و باطل را تشخیص می‌دهد. اگر این واژه‌ها تغییر معنا دهند، جامعه دچار آشفتگی ذهنی می‌شود. در چنین وضعی، سرکوب می‌تواند «امنیت» نام بگیرد، اعتراض می‌تواند «اغتشاش» خوانده شود، وطن‌دوستی می‌تواند «همکاری با دشمن» معرفی شود و قاتل می‌تواند در جای قربانی بنشیند.

این همان جنگ بر سر مالکیت معناست؛ جنگی خاموش اما عمیق. در این جنگ، مسئله فقط این نیست که چه کسی قدرت سیاسی دارد؛ مسئله این است که چه کسی حق دارد واژه‌ها را تعریف کند. اگر حکومت بتواند معنای «ایران» را به سود خود تغییر دهد، هر مخالفی را ضدايران معرفی می‌کند. اگر بتواند معنای «مردم» را مصادره کند، فقط هواداران خودش را مردم می‌نامد. اگر بتواند معنای «امنیت» را عوض کند، هر سرکوبی را وظیفه قانونی جلوه می‌دهد. اگر بتواند معنای «شهید» را تصرف کند، قربانیان مردم را از حافظه عمومی بیرون می‌راند و نیروهای سرکوب را جای آنان می‌نشاند.

جمهوری اسلامی در این کار شیوه‌ای تکراری دارد. نخست واژه‌ای را که در جامعه بار اخلاقی، ملی یا احساسی دارد شناسایی می‌کند. سپس آن را از زمینه واقعی خود جدا می‌کند. بعد با کمک صداوسیما، خبرگزاری‌ها، مدرسه، منبر، نماز جمعه، کتاب درسی، دانشگاه، نهادهای امنیتی و شبکه‌های سایبری، معنای تازه و حکومتی آن را تکرار می‌کند. در پایان، همان واژه را علیه مردم به کار می‌گیرد. به این ترتیب، زبان از ابزار آگاهی به ابزار کنترل تبدیل می‌شود.

نمونه روشن آن واژه «ایران» است. ایران در معنای طبیعی خود یعنی سرزمین، مردم، تاریخ، فرهنگ، زبان‌ها، اقوام، خاطره‌ها و آینده مشترک. اما جمهوری اسلامی همواره کوشیده است ایران را با نظام یکی کند. یعنی هر مخالفت با جمهوری اسلامی، مخالفت با ایران جلوه داده شود. این یکی از بزرگترین مصادره‌های زبانی حکومت است. در حالی که بخش بزرگی از جامعه دقیقاً از موضع دفاع از ایران با جمهوری اسلامی مخالفت می‌کند؛ چون این نظام را عامل ویرانی اقتصاد، محیط زیست، فرهنگ، آزادی، امنیت و اعتبار جهانی ایران می‌داند.

واژه «مردم» نیز از مهم‌ترین قربانیان این ربایش زبانی است. در زبان طبیعی، مردم یعنی همه شهروندان؛ موافق، مخالف، معترض، خاموش، فقیر، کارگر، دانشجو، زن، مرد، پیر و جوان. اما در زبان جمهوری اسلامی، مردم فقط زمانی مردم‌اند که در راهپیمایی حکومتی حاضر شوند، شعار رسمی بدهند یا در خدمت روایت قدرت قرار بگیرند. همان شهروندان اگر به خیابان بیایند و اعتراض کنند، دیگر مردم نیستند؛ می‌شوند «اغتشاشگر»، «فریب‌خورده»، «عامل دشمن» یا «اشرار». این تغییر معنا برای حذف اخلاقی معترضان است. وقتی معترض از دایره مردم بیرون رانده شود، سرکوب او آسان‌تر می‌شود.

واژه «امنیت» نیز از اساسی‌ترین نمونه‌هاست. امنیت برای مردم یعنی زندگی بدون ترس؛ یعنی شهروند از حکومت، مأمور، بازداشت، تهدید، فقر، ناامنی خیابانی و آینده مبهم نترسد. اما در زبان جمهوری اسلامی، امنیت یعنی حفظ نظام. به همین دلیل، وقتی مردم از گرسنگی، تبعیض، فساد یا سرکوب به خیابان می‌آیند، حکومت به نام امنیت با آنان برخورد می‌کند. در اینجا امنیت شهروند جای خود را به امنیت حکومت می‌دهد. یعنی قربانی ناامنی، خود متهم به برهم زدن امنیت می‌شود.

واژه «اعتراض» نیز عمداً تخریب شده است. اعتراض در یک جامعه سالم، حق شهروندی است. اما جمهوری اسلامی آن را به «اغتشاش» تبدیل می‌کند. این جابجایی کوچک نیست. «معترض» هنوز شهروند است؛ اما «اغتشاشگر» دشمن نظم عمومی معرفی می‌شود. حکومت با همین تغییر واژه، زمینه سرکوب، بازداشت، پرونده‌سازی و حتی صدور حکم سنگین را فراهم می‌کند. به همین دلیل نباید در زبان اپوزیسیون نیز بی‌دقت از واژه‌های حکومتی استفاده شود. وقتی ما هم به جای معترض از واژه‌هایی استفاده کنیم که دستگاه سرکوب ساخته، ناخواسته وارد زمین حکومت شده‌ایم.

واژه «شهید» یا در برابر آن «جاویدنام» نیز میدان مهمی از این جنگ است. حکومت تلاش می‌کند نیروهای کشته‌شده سرکوب، نیروهای نیابتی یا مدافعان نظام را «شهید» بنامد و از این راه، جایگاه اخلاقی قربانی را تصرف کند. اما جامعه در سال‌های اخیر واژه «جاویدنام» را برای کشته‌شدگان راه آزادی و دادخواهی به کار برده است. این واژه یکی از نمونه‌های موفق زبان مستقل مردم است؛ چون از دل رنج واقعی بیرون آمده، نه از دفتر تبلیغات حکومتی. حکومت نتوانست آن را به‌مرستی مصادره کند، چون این واژه با چهره‌ها، نام‌ها، خانواده‌ها، سوگ و حافظه جمعی پیوند خورده است.

واژه «جان‌فدا» نیز همین سرنوشت را دارد. جان‌فدا در معنای ملی و مردمی می‌تواند کسی باشد که برای ایران، آزادی، مردم و آینده کشور از خود می‌گذرد. اما حکومت تلاش می‌کند این واژه را به وفاداری به رهبر، نظام، سپاه یا محور مقاومت تبدیل کند. یعنی فداکاری برای ایران به فداکاری برای قدرت تغییر معنا دهد. اینجا باید بسیار دقیق بود: جان‌فدایی برای ایران با جان‌فدایی برای حکومت یکی نیست. حکومت‌ها می‌آیند و می‌روند؛ ایران می‌ماند.

واژه «مقاومت» نیز به‌شدت مصادره شده است. مقاومت در معنای انسانی و مدنی، ایستادگی مردم در برابر ستم است. کارگری که حق خود را می‌خواهد، زنی که حجاب اجباری را نمی‌پذیرد، دانشجویی که سکوت نمی‌کند، خانواده‌ای که دادخواهی می‌کند، همه شکل‌هایی از مقاومت‌اند. اما جمهوری اسلامی این واژه را به جنگ نیابتی، موشک، حزب‌الله، حشدالشعبی، حوثی و سیاست منطقه‌ای خود تبدیل کرده است. در این معنا، مقاومت دیگر دفاع از مردم نیست؛ پوششی برای هزینه‌سازی، جنگ‌افروزی و فرار از پاسخگویی داخلی است.

واژه «استقلال» نیز دچار همین وارونگی شده است. استقلال یعنی هیچ قدرت بیگانه‌ای بر سرنوشت کشور مسلط نباشد. اما جمهوری اسلامی استقلال را تقریباً به دشمنی با غرب تقلیل داده، در حالی که وابستگی به روسیه، چین و شبکه‌های منطقه‌ای را پنهان یا توجیه می‌کند. استقلالی که فقط علیه یک سوی جهان تعریف شود و چشم خود را بر وابستگی‌های دیگر ببندد، استقلال نیست؛ شعار ایدئولوژیک است.

واژه «عدالت» نیز از تهی‌شدترین واژه‌هاست. عدالت یعنی برابری در برابر قانون، مبارزه واقعی با فساد، دفاع از ضعیف و محدود کردن قدرت. اما در جمهوری اسلامی، عدالت اغلب به نمایش قضایی، مصادره گزینشی، حذف رقیب، شعارهای طیفاتی و دادگاه‌های نمایشی تبدیل شده است. در این نظام، عدالت بیشتر ابزاری برای تبلیغ است تا سازوکاری برای پاسخگویی. وقتی فرزندان و وابستگان قدرت در امنیت‌اند و معترض فقیر با سنگین‌ترین حکم روبه‌رو می‌شود، دیگر عدالت معنای واقعی خود را از دست داده است.

واژه «انتخابات» نیز نمونه‌ای آشکار است. انتخابات در معنای واقعی یعنی حق انتخاب آزاد میان گزینه‌های واقعی. اما در جمهوری اسلامی، انتخابات به انتخاب میان تأییدشدگان قدرت تبدیل شده است. شورای نگهبان پیشاپیش میدان را می‌بندد و سپس از مردم خواسته می‌شود در نمایشی شرکت کنند که نتیجه اصلی آن بیشتر مهندسی شده است. اینجا است که واژه انتخابات می‌ماند، اما روح آن حذف می‌شود.

واژه «قانون» هم از همین مسیر گذشته است. قانون باید محدودکننده قدرت و حافظ حق شهروند باشد. اما در نظام‌های خودکامه، قانون به ابزار قدرت تبدیل می‌شود. یعنی ظلم، شکل قانونی پیدا می‌کند. بازداشت، توقیف، مصادره، محرومیت، ممنوع‌الخروجی، اعدام و سرکوب، همگی با زبان قانون توجیه می‌شوند. در چنین وضعی، قانون دیگر سپر مردم نیست؛ شمشیر حکومت است.

واژه «حقوق بشر» نیز در دستگاه تبلیغاتی حکومت تحقیر شده است. حقوق بشر در معنای جهانی خود یعنی حقوق بنیادین انسان، فارغ از دین، جنسیت، قومیت، عقیده و گرایش سیاسی. اما جمهوری اسلامی آن را «اینها» یا «پروژه دشمن» معرفی می‌کند. هدف روشن است: هر مطالبه انسانی باید به مسئله امنیتی تبدیل شود تا حکومت مجبور به پاسخگویی اخلاقی و حقوقی نباشد.

واژه «زن» شاید یکی از مهمترین میدان‌های این جنگ باشد. زن در معنای انسانی خود، شهروندی برابر، صاحب اختیار بدن، زندگی، پوشش، کار، عشق، سفر، آموزش و آینده خویش است. اما حکومت زن را یا در قالب «ناموس» تعریف می‌کند، یا «مادر ایدئولوژیک»، یا ابزار جمعیت، یا موضوع کنترل حجاب. به همین دلیل، بدن زن به میدان حکمرانی تبدیل شده است. شعار «زن، زندگی، آزادی» دقیقاً به همین دلیل برای حکومت خطرناک شد؛ چون این سه واژه را از دست حکومت بیرون کشید و به تجربه واقعی مردم بازگرداند.

واژه «خانواده» نیز به ظاهر مثبت است، اما حکومت آن را ابزار کنترل کرده است. خانواده باید محل عشق، امنیت و پشتیبانی باشد. اما جمهوری اسلامی از خانواده برای کنترل زن، تحمیل سبک زندگی، محدود کردن آزادی فردی و تبلیغ سیاست‌های جمعیتی استفاده می‌کند. در اینجا نیز واژه‌ای انسانی به ابزار دخالت حکومتی تبدیل می‌شود.

واژه «فرهنگ» نیز همین‌گونه است. فرهنگ یعنی زبان، هنر، خلاقیت، موسیقی، ادبیات، حافظه و تنوع زندگی مردم. اما در زبان حکومتی، فرهنگ اغلب یعنی سانسور، ارشاد، کنترل کتاب، حذف موسیقی، محدودیت سینما، نظارت بر پوشش و مهندسی سبک زندگی. حکومتی که از نظر ادبی و فرهنگی توان تولید آزاد ندارد، فرهنگ را نه به عنوان زندگی، بلکه به عنوان اداره و کنترل می‌فهمد.

واژه «دشمن» نیز یکی از پرمصرفترین ابزارهای زبانی جمهوری اسلامی است. دشمن در معنای واقعی، نیرویی است که منافع و امنیت کشور را تهدید می‌کند. اما در زبان جمهوری اسلامی، دشمن می‌تواند هر منتقد، روزنامه‌نگار، نویسنده، هنرمند، استاد، کارگر، زن معترض، دانشجو یا حتی خانواده دادخواه باشد. با این واژه، حکومت جامعه را در وضعیت دائمی جنگ روانی نگه می‌دارد. وقتی همه چیز به دشمن نسبت داده شود، حکومت دیگر لازم نیست پاسخ دهد که چرا فساد، فقر، تبعیض و سرکوب وجود دارد.

واژه «نفوذی» نیز چنین کارکردی دارد. نفوذی در معنای دقیق، عامل پنهان یک قدرت بیرونی است. اما حکومت آن را برای حذف صدای مستقل به کار می‌برد. هر کسی که درون ساختار یا بیرون از آن پرسش جدی ببرد، می‌تواند با برچسب نفوذی کنار زده شود. این واژه برای ایجاد ترس، بدگمانی و شکستن اعتماد اجتماعی کاربرد دارد.

«جنگ نرم» و «جهاد تبیین» نیز از واژه‌های ساخته‌شده یا تغییر داده‌شده برای پوشاندن تبلیغات رسمی‌اند. جنگ نرم یعنی هر نوع اندیشه، هنر، رسانه، اعتراض یا سبک زندگی که با روایت حکومت هماهنگ نباشد. جهاد تبیین نیز در عمل یعنی بازسازی روایت حکومتی، حمله به روایت مردم و وارونه‌سازی واقعیت. یعنی حکومت به جای پاسخ دادن به حقیقت، مأموریت می‌دهد حقیقت را بازتعریف کنند. اما باید منصفانه و دقیق گفت: جمهوری اسلامی در بخشی از این جنگ موفق بوده است. سال‌ها توانست میان «ایران» و «نظام» مرز را مخدوش کند. توانست «امنیت» را به سرکوب پیوند بزند. توانست «مردم» را فقط در قالب راهپیمایی‌های حکومتی نشان دهد. توانست «انتخابات» بی‌رقابت را به عنوان مشارکت سیاسی جا بزند. توانست «استقلال» را به شعار ضدغربی تقلیل دهد و بسیاری از واژه‌های اخلاقی را با ایدئولوژی خود آلوده کند. دلیل این موفقیت هم روشن است: حکومت انحصار رسانه، مدرسه، منبر، بودجه، دادگاه، ارتش سایبری و دستگاه تبلیغات را در اختیار داشت.

اما در جاهایی نیز شکست خورده است؛ و این بخش بسیار مهم‌تر است. حکومت نتوانست «زن، زندگی، آزادی» را مصادره کند، چون این شعار از دل تجربه واقعی جامعه بیرون آمد. نتوانست «جاویدنام» را از حافظه مردم حذف کند، چون پشت آن نام، چهره، خانواده و خون واقعی وجود داشت. نتوانست «ایران» را برای همیشه به نام خود ثبت کند، چون مردم هر روز بیشتر میان ایران و جمهوری اسلامی فاصله می‌گذارند. نتوانست «آزادی» را بی‌معنا کند، چون آزادی چیزی نیست که فقط در کتاب تعریف شود؛ مردم نبودنش را در زندگی روزمره لمس می‌کنند. نتوانست «وطن‌دوستی» را کاملاً مصادره کند، چون امروز بسیاری می‌پرسند: وطن‌فروش آن است که اعتراض می‌کند، یا آن که منابع کشور را خرج فساد، سرکوب و نیروهای نیابتی می‌کند؟

علت شکست حکومت در این واژه‌ها این است که واژه‌هایی که از رنج واقعی مردم بیرون می‌آیند، با تبلیغات حکومتی به آسانی نمی‌میرند. واژه وقتی زنده می‌ماند که به تجربه زیسته وصل باشد. «جاویدنام» زنده ماند، چون مادران و پدران دادخواه پشت آن ایستادند. «زن، زندگی، آزادی» زنده ماند، چون با بدن و زندگی میلیون‌ها زن و مرد پیوند خورد. «ایران» از دست حکومت بیرون رفت، چون مردم دیدند که حکومت خود را حفظ می‌کند، حتی اگر کشور فرسوده شود.

نتیجه این جنگ بسیار جدی است. اگر حکومت بتواند واژه‌ها را بدزدد، قربانی مجرم می‌شود، سرکوب امنیت نام می‌گیرد، اطاعت ارزش معرفی می‌شود، خیانت وطن‌دوستی خوانده می‌شود و حقیقت بی‌زبان می‌ماند. در چنین وضعی، جامعه فقط سرکوب نمی‌شود؛ دچار سردرگمی اخلاقی می‌شود. دیگر معلوم نیست چه کسی از وطن دفاع می‌کند و چه کسی آن را غارت می‌کند. معلوم نیست امنیت برای مردم است یا برای حاکمان. معلوم نیست قانون برای عدالت است یا برای خاموش کردن صدای معترض.

پس چه باید کرد؟

نخست باید واژه‌ها را دقیق به کار برد. اپوزیسیون نباید هر روز یک واژه بسازد و فردا رهایش کند. واژه باید جا بیفتد، تکرار شود، توضیح داده شود و با تجربه مردم پیوند بخورد.

دوم، باید هر بار حکومت واژه‌ای را می‌دزد، همان لحظه معنای واقعی آن بازگو شود. اگر حکومت گفت امنیت، باید پرسید امنیت چه کسی؟ اگر گفت مردم، باید پرسید کدام مردم؟ اگر گفت ایران، باید گفت ایران حکومت نیست؛ ایران مردم، خاک، تاریخ و آینده است. اگر گفت شهید امنیت، باید پرسید قربانی واقعی کیست و سرکوبگر کیست.

سوم، باید فرهنگ واژگان مستقل ساخته شود. نویسندگان، روزنامه‌نگاران، پژوهشگران، هنرمندان، فعالان مدنی و شهروندان آگاه باید بر سر برخی واژه‌های پایه توافق کنند و آنها را زنده نگه دارند. واژه‌هایی مانند ایران، مردم، آزادی، دادخواهی، جاویدنام، شهروند، مقاومت مدنی، نافرمانی مدنی، کرامت انسانی، حکومت ملی، امنیت شهروندی و عدالت واقعی باید بارها و بارها با معنای درست به کار روند. این کار تزئینی نیست؛ بخشی از بازسازی ذهن جامعه است.

چهارم، باید مراقب بود که زبان اپوزیسیون واکنشی و پراکنده نماند. اگر فقط به واژه‌های حکومت پاسخ دهیم، همیشه در زمین حکومت بازی می‌کنیم. باید زبان مستقل ساخت؛ زبانی که از ایران، مردم، آزادی و آینده سخن بگوید، نه فقط از نفی حکومت. زبان مستقل یعنی بتوانیم معنا بسازیم، نه فقط معنای ربوده‌شده را پس بگیریم.

در **نهایت**، جمهوری اسلامی فقط نفت، پول، محیط زیست، فرصت‌های تاریخی و آینده نسل‌ها را غارت نکرده است؛ واژه‌ها را هم غارت کرده است. اما واژه‌ها را می‌توان پس گرفت، اگر با دقت، تکرار و پایداری از آنها دفاع شود. **جنگ بر سر مالکیت معنا، جنگی فرعی نیست. اگر واژه را بازیم، روایت را می‌بازیم؛ و اگر روایت را بازیم، حقیقت حتی وقتی آشکار است، بی‌صدا می‌ماند.**

س.روزبه

+

رای دهید

-

Sponsored

Surgeons: Easy Method Alleviates Tinnitus — Stop Doing This

Vital Care World

Learn More

87% Of Memory Problems Linked To 3 Common Foods

NeuroBoost UK

Learn More

Struggling with your prostate? Stop doing this in the evening!

Golden Tree

Why Do Some People Lose Weight Eating the Same Foods As You?

Hepaliv

War Thunder — Registration

War Thunder

Play Now

Become a Commander of your own Warship and fight against over 75 Million Players

War Thunder

Play Now

by Taboola

شما چه فکر میکنید؟

2 پاسخ

مخالفم

عجیب بود

ناراحت شدم

عصبانی شدم

خندیدم

موافقم

0 امتیاز

0.0 ★★★★★

ورود 1

2 دیدگاه

امتیاز و دیدگاه ★★★★★

به گفتگو بپیوند...

G

یا ثبت نام در DISQUS

ورود با

نام

این مقاله را دوست دارید؟

برای دریافت اخبار فوری در گویا نیوز مشترک شوید

مشترک شوید

آدرس ایمیل را وارد کنید

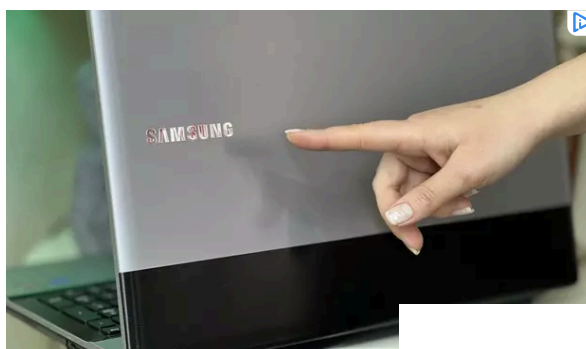
این پیام را مخفی کن

قدیمی ترین تازه ترین برترین

به اشتراک گذاری

Sponsored

**Every Laptop Can Be Hacked
Most Users Didn't Know**

Securitytipsonline.com

نوشته ای مفید توام با حقیقت چو آینه که جلوی روی رژیم شیعه فاشیستی ملاها گرفته شد تا زشتی های حکومت نکبتی خودش را در آینه راست گویی جناب س. روزبه ببیند، ولی چه فایده رژیم منفور شرم و حیا که ندارد تا خجالت بکشد. واژه آزادی را در کنار خیلی چیزهای دیگر هم به مسخره گرفتند، مثلاً میدان شهید سابق تهران را نامگذاری کردن میدان آزادی که در حقیقت سمبل چماقداری و سرکوبگری رژیم است و هیچ میانه ای با آزادی؟ ندارد.

اطاق فکر ارتجاعی رژیم دست پیش می‌گیرد تا پس نیفتد، پیشاپیش یکسری واژه را می‌دزد و مدال روی سینه اش میکند تا پشت آنها با دروغ و جعل خوش بدرخشد در حالیکه ماهیت و ذات پلیدشان این واژه ها را از محتوا تهی کرده مثل واژه پر طمطراق فریبنده ادعای رژیم که "مردم سالاری" دینی است، در حالیکه آخوند سالاری و زورگویی اسلحه است! و صدها نکات دیگر که رژیم سعی میکند فقط با آویزان شدن به برخی واژه های نیک ولی صورت پلید و زشت واقعی خودش را آرایش مصنوعی بکند مثل زنان هرزه که رژیم ملایی هم در حقیقت فاحشه واژه دزد است برای خود فروشی عوامفریبانه!

3 0 پاسخ ↗

۱۰ —

Arash

۳ ماه پیش ویراسته

آرش

تهی کردنِ واژگانِ سیاسی/ادبی/اجتماعی از معنای اصلی!

تجربهٔ ۴۷ سال نکبت، فلاکت و تباهی، که با انواع و اقسام اشکالِ آن از عِمَامِ آفتابه‌ها بگیرد، تا رجایی، سردار سازندگی، ممد خاتمی با مردم سالاری دینی و حسن کلیدساز امید و تدبیر و همگی و همگی صرفاً **مسائل ادبی** نیستند، بلکه **کنترلِ روایت‌هاست**، که بخشی از **سازوکار سلطهٔ خلافت شیعی** میباشد.

چندین نمونه:

امنیت = حفظِ نظام و سرکوب اعتراضات

مردم = حامیان حکومتی

اعتراض = اغتشاش و فتنه

عدالت = شعار تبلیغاتی و حذفِ گزینشیِ رقبا

انتخابات = نظارت استصوابی

استقلال = ضدیت با غرب، وابستگی اقتصادی/سیاسی به شرق

قانون = ابزاری برای توجیه سرکوب و کنترل سیاسی

حقوق بشر = پروژهٔ غرب و ابزار دشمن

مقاومت = بجای ایستادگی مدنیِ مردم، سیاست منطقه‌ای و جنگ نیابتی

فرهنگ = بجای خلاقیت و تنوع، سانسور و مهندسی سبک زندگی

دشمن = برچسبی برای منتقدان داخلی

نفه‌ذی = ابزاری برای حذف صدای مستقلاً ه منتقد دهن ساختا،

چرا با حذف خامنه‌ای رژیم اسلامی سقوط نکرد؟ درویش رنجبر (<https://news.gooya.com/2026/05/post-109289.php>)

مطلب بعدی...

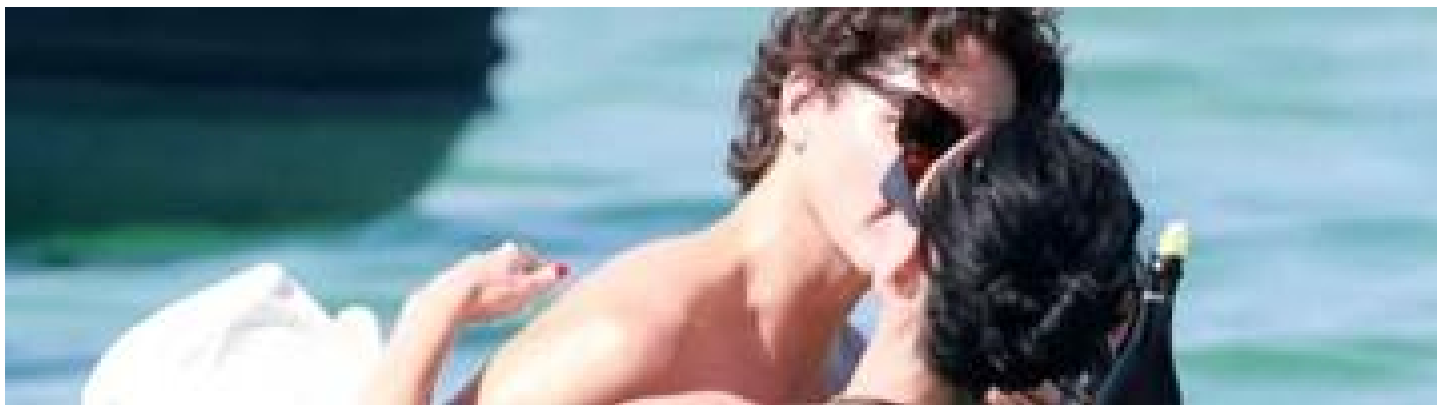

مقایسه روشنفکران چینی و ایرانی، مسعود امیرخلیلی (<https://news.gooya.com/2026/05/post-109293.php>)

عضویت در کانال تلگرام (<https://telegram.me/gooyadotcom>)

ما را در فیسبوک دنبال کنید (<https://www.facebook.com/gooyanews>)

بازگشت به بالای صفحه | بازگشت به صفحه اول (<http://news.gooya.com>)

(<https://bit.ly/4w5DgR3>)

تعطیلات کیتی پری و جاستین تروود در سواحل جنوب فرانسه (<https://bit.ly/4w5DgR3>)

(<https://bit.ly/4yT34m4>)

تصاویری که گوگوش بعد از شایعات بدحالیش منتشر کرد (<https://bit.ly/4yT34m4>)

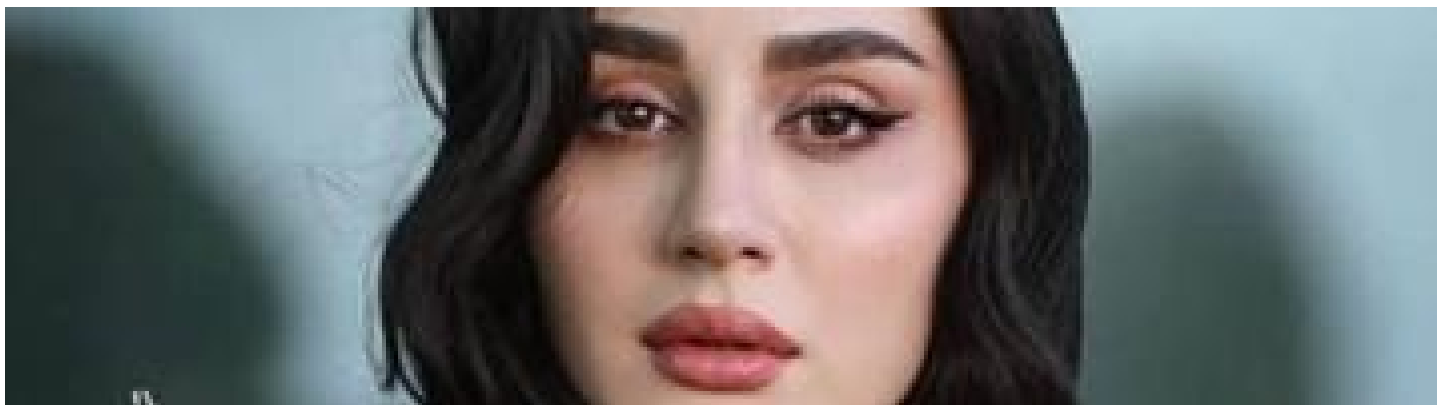
(<https://bit.ly/4yNSAEN>)

تصاویر کمتر دیده شده از زنده یاد پرویز فنی زاده (<https://bit.ly/4yNSAEN>)

(<https://bit.ly/4w1tZK4>)

دیگر نیازی به قرصهای گران قیمت نیست (<https://bit.ly/4w1tZK4>)

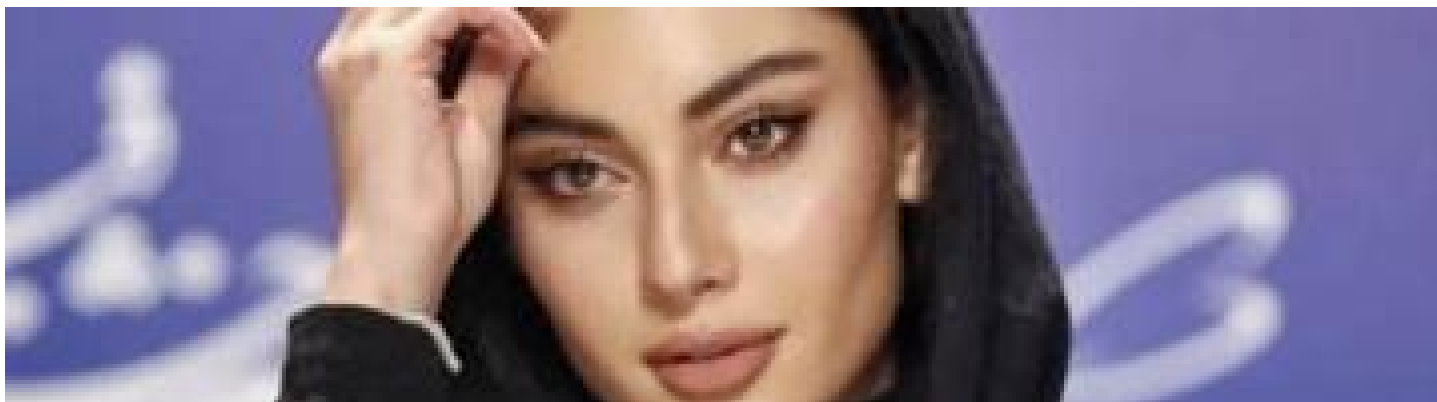
(<https://bit.ly/3TqzPag>)

میترا رفیع؛ از شروع بازیگری در ۶ سالگی تا شهرت با نقش گلنار سریال «گلدخت» (<https://bit.ly/3TqzPag>)

(<https://bit.ly/4lONoyT>)

شکل و شمایل دور از انتظار ۱۱۰ سال پیش؛ مذهبیون باحجاب اسپانیا (<https://bit.ly/4lONoyT>)

(<https://bit.ly/4hD3Mfa>)

ترلان پروانه؛ از حضور در تیزر تبلیغاتی در ۳ سالگی تا نامزد عنوان زیباترین زن دنیا! (<https://bit.ly/4hD3Mfa>)

(<https://bit.ly/43XZOXs>)

تصاویر تابستانی نازنین بنیادی (<https://bit.ly/43XZOXs>)

🔗 کاریکاتور هفته: از اینجا بپا! (https://www.dw.com/fa-ir/a-76686764?maca=per-MAR-vpn-campaign-gooya)

🔗 کسانی که با انگیزه‌هایی مشکوک امروز برای دکتر محمد مصدق اشک تمساح می‌ریزند
(ps://www.rfi.fr/fa/%D9%BE%D8%A7%D8%AF%DA%A9%D8%B3%D8%AA/%D8%AA%D8%A7%D8%B1%DB%8C%D8%AE-
%D8%AA%D8%A7%D8%B2%D9%87-%D9%87%D8%A7/20240820-%DA%86%D9%87-
%DA%A9%D8%B3%D8%A7%D9%86%DB%8C-%D9%88-%D8%A8%D8%A7-%DA%86%D9%87-
%D8%A7%D9%86%DA%AF%DB%8C%D8%B2%D9%87-%D9%87%D8%A7%DB%8C%DB%8C-
%D8%A7%D9%85%D8%B1%D9%88%D8%B2-%D8%A8%D8%B1%D8%A7%DB%8C-%D8%AF%DA%A9%D8%AA%D8%B1-
%D9%85%D8%AD%D9%85%D8%AF-%D9%85%D8%B5%D8%AF%D9%82-%D8%A7%D8%B4%DA%A9-
%D8%AA%D9%85%D8%B3%D8%A7%D8%AD-%D9%85%DB%8C-%D8%B1%DB%8C%D8%B2%D9%86%D8%AF-
%D8%A8%D9%87-%D9%85%D9%86%D8%A7%D8%B3%D8%A8%D8%AA-
%D8%B3%D8%A7%D9%84%DA%AF%D8%B1%D8%AF-%D8%B1%D9%88%DB%8C%D8%AF%D8%A7%D8%AF-
%D8%AA%D8%A7%D8%B1%DB%8C%D8%AE%DB%8C-%DB%B2%DB%B8-%D9%85%D8%B1%D8%AF%D8%A7%D8%AF?
(utm_medium=acquisition&utm_source=gooya&utm_campaign=gooya-hp&utm_content=banniere
https://www.dw.com/fa-ir/video-72834754?maca=per-MAR-vpn-campaign-gooya)

🔗 فیلم: ماجرای عشق ایرانی من؛ برادر غیرتی (https://www.dw.com/fa-ir/video-72834754?maca=per-MAR-vpn-campaign-gooya)

🔗 نمایش عجیب ساواک در خیابان‌های آلمان (https://amp.dw.com/fa-ir/a-77149383?maca=per-MAR-vpn-campaign-gooya)

پر بیننده ترین ها

🔗 قدرت واقعی در دست کیست؟ (https://news.gooya.com/2026/08/post-111854.php)

🔗 زنی که به‌خاطر ظاهر مردانه اش تمسخر می‌شد، نماینده پارلمان شد (https://news.gooya.com/2026/08/post-111852.php)

🔗 افشاگری‌های مجید تفرشی؛ از مدیر شبکه ۳ تا علی علیزاده و «سازوکار نفوذ» (https://news.gooya.com/2026/08/post-111858.php)

🔗 معاون پلیس فتای خراسان رضوی در اعتراضات دی‌ماه بازداشت شده است (https://news.gooya.com/2026/08/post-111860.php)

🔗 یک رسوایی دیگر در صداوسیما (https://news.gooya.com/2026/08/post-111857.php)

🔗 روایت عبدالرضا داوری از روز حمله به محافظان احمدی‌نژاد؛ «هدف او نبود» (https://news.gooya.com/2026/08/post-111855.php)

🔗 زلزله در فوتبال جهان؛ اولتیماتوم به اینفانتینو: استعفا یا برکناری (https://news.gooya.com/2026/08/post-111861.php)

🔗 حمله صداوسیما به رضا پهلوی همراه با تمجید از مسعود رجوی (https://news.gooya.com/2026/08/post-111856.php)

🔗 درک معاون اول رییس جمهور از ابتدایی ترین مولفه های اقتصادی (https://news.gooya.com/2026/08/post-111862.php)

(https://bit.ly/4gHrd6o)
۹ نشانه سرطان پروستات که نباید نادیده گرفت
(https://bit.ly/4gHrd6o)

(https://kayhan.london/1405/02/05/401062)
آغاز فروپاشی ماشین نظامی جمهوری اسلامی
(https://kayhan.london/1405/02/05/401062)

<https://parsianews.com/culture/2026/04/12/tensions-bubble-between-greece-and-turkey-over-tripe-soup-unesco-status>
 جنگ «سیرابی»؛ میراث هومر یا سوغات عثمانی؟
<https://parsianews.com/culture/2026/04/12/tensions-bubble-between-greece-and-turkey-over-tripe-soup-unesco-status>

(https://bit.ly/4gDj1UO)
 از تهران به لس آنجلس! گزارش تصویری از کنسرت بهنام بانی
 (https://bit.ly/4gDj1UO)

<https://tvmal.com/product/parcham-shir-o-khorshid-roomizi>
 (roomizi)
 پرچم شیر و خورشید (shir-o-khorshid-roomizi)
<https://janjalkhabari.com/%da%a9%d9%88%d8%af%d8%aa%d8%a7%db%8c-%d8%ae%d8%a7%d9%85%d9%88%d8%b4-%d8%b3%d9%be%d8%a7%d9%87-%d8%aa%d8%a8%d8%af%db%8c%d9%84-%d8%a7%db%8c%d8%b1%d8%a7%d9%86-%d8%a8%d9%87-/%d8%b3%d8%b1%d8%b2%d9%85%db%8c>
 تبدیل ایران به سرزمین سوخته
<https://janjalkhabari.com/%da%a9%d9%88%d8%af%d8%aa%d8%a7%db%8c-%d8%ae%d8%a7%d9%85%d9%88%d8%b4-%d8%b3%d9%be%d8%a7%d9%87-%d8%aa%d8%a8%d8%af%db%8c%d9%84-%d8%a7%db%8c%d8%b1%d8%a7%d9%86-%d8%a8%d9%87-/%d8%b3%d8%b1%d8%b2%d9%85%db%8c>